ASIGURAREA COMUNICĂRII COPILULUI CU PĂRINTELE CARE LOCUIEŞTE SEPARAT PRIN INTERMEDIUL TEHNOLOGIILOR INFORMAŢIONALE

ENSURING THE CHILD'S COMMUNICATION WITH THE PARENT WHO LIVES SEPARATELY THROUGH INFORMATION TEHNOLOGIES

CZU: 347.63:342.727:004 DOI: 10.5281/zenodo.6618890

Valentina DONI,
Doctorandă, USM

Summary
The right to communicate with the child is one of the rights held by the parent who lives separately from the child. In particular, during the development of information technologies apears the problem of ensuring the child's communication with the parent, including through information technologies, to the extent that it would not harm the child's best interests.

Keyword: *information tehnologies, parents, child, right, domicile, separation*

Introducere în problematică

Asigurarea comunicării copilului cu părintele care locuieşte separat prin intermediul tehnologiilor informaţionale este necesară într-u respectarea asigurării dreptul părintelui de a oferi grijă şi educaţie pentru copilul său. Tematica respectivă prezintă importanţă datorită modificărilor realizate recent în cadrul Codul Familiei Republicii Moldova prin legea pentru modificarea unor acte normative nr. 112 din 09.07.2020.

În acelaşi sens, părintele care are un domiciliu separat are dreptul de a avea relaţii personale cu copilul său. În special, părintele are dreptul nu doar la un program de vizite, ci şi oferirea posibilităţii de a petrece timp cu copilul şi de a fi implicat în viaţa copilului, în special în contextul dezvoltării tehnologiilor informaţionale.

Esenţial în cadrul asigurării dreptului de comunicare prin intermediul resurselor informaţionale este menţinerea coraportului de proporţionalitate dintre drepturile părinţilor şi respectarea drepturilor şi intereselor superioare ale copilului.

Conţinutul

Comunicarea copilului cu părintele său este esenţială pentru dezvoltarea psiho-emoţională a copilului şi în cadrul respectării dreptului copilului şi a părintelui de comunicare. Menţionăm că ,,în cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei concomitent sau separat.” [1, p.191]

Comunicarea părintelui cu copilul care locuieşte separat prin intermediul tehnologiilor informaţionale este prevăzută de Codul Familiei Republicii Moldova. Astfel, conform prevederilor art. 64 alin(2^3) din Codul Familiei ,,În cazul în care părintele la domiciliul căruia a fost stabilit domiciliul copilului pleacă în altă localitate din ţară sau de peste hotare împreună cu copilul ori lăsând copilul în custodie, acesta asigură comunicarea copilului cu celălalt părinte prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau prin alte mijloace, precum şi posibilitatea vizitării copilului de celălalt părinte." [2]

Astfel, părintele cu care a fost stabilit domiciliul copilului are obligaţia de a asigura comunicarea copilului cu celălalt părinte în cazul schimbării reşedinţei obişnuite a copilului indiferent dacă copilul se va afla în grija sa sau a unei rude apropiate.

În aceeaşi ordine de idei, din prevederile art. 1 legea comunicaţiilor electronice nr. 241 din 15.11.2007 prin comunicare se înţelege: orice informaţie trimisă între un număr finit de părţi prin intermediul unui serviciu de comunicaţii electronice accesibile publicului. Această categorie nu include informaţiile transmise, prin intermediul unei reţele de comunicaţii electronice, în cadrul unui serviciu de programe audivizuale destinate publicului în măsura în care aceste informaţii nu pot fi relaţionate cu un abonat sau cu un utilizator identificabil care primeşte informaţia." [3]

Din aceste prevederi, putem deduce tipul reţelei electronice care poate fi utilizat în cadrul comunicării dintre copil şi părintele care locuieşte separat de copil, în calitate de standart de calitate.

Obligaţia de asigurare a dreptului de comunicare presupune şi asigurarea copilului cu echipament necesar comunicării pe reţelele electronice. În acest mod, este necesar de a îndeplini obligaţia de asigurare financiară a copilului nu doar de părintele cu care a fost stabilit domiciliul copilului, dar şi de către cel care locuieşte separat de copil.

Considerăm că, este necesar de a asigura respectarea dreptului la comunicare pe principiu de egalitate indiferent de starea materială a părintelui care locuieşte separat de copil. Iar la nivel statal, trebuie alocate resurse adecvate pentru incluziunea digitală a tuturor copiilor, pentru educarea juridică a părinţilor cu privire la riscurile la care pot fi supuşi copiii în folosirea produselor şi serviciilor digitale şi să fie informaţi prin intemediul diverselor campanii cu privire la modurile prin care pot respecta şi proteja viaţa privată a copiilor în raport cu mediul digital.

Iar sarcina părintelui cu care locuieşte copilului este de a nu limita copilul în comunicarea cu celălalt părinte, atât timp cât aceasta este în interesul superior ale copilului şi copilul are acces la reţele informaţionale de comunicare.

De asemenea, părintele cu care a fost stabilit domiciliul copilului trebuie să asigure şi securitatea datelor cu caracter personal al copilului care utilizează o anumită reţea electronică. Prin protecţia datelor avându-se în vedere obligaţia părintelui sau a persoanei în grija căruia a rămas copilul de a asigura evitarea cauzării

oricăror pagube intereselor copilului, echipamentelor electronice ale copilului, cât şi să gestioneze cu bună credinţă datele personale ale copilului.

Menţionăm că, părintele are şi obligaţia de a supraveghea utilizarea reţelelor electronice de copil astfel încât utilizarea respectivă să fie realizată în interesele superioare ale copilului şi să nu cauzeze daune fizice, psihice sau biologice copilului.

Necesită a fi stabilită şi definiţia tehnologiilor informaţionale, pe care o putem defini ca ,,tehnologii specifice informaticii, precum şi acelei părţi a comunicaţiei aferente traficului informatic în reţelele informatice". [4]

În această ordine de idei, copiii pot comunica cu părinţii prin intermediul Facebook, Messenger, Viber, Telegram, Whatsapp, Zoom şi altor tipuri de reţele sociale, platforme şi aplicaţii de comunicare. Rămâne în sarcina părintelui de a alege tehnologia informaţională cea mai eficientă şi sigură de comunicare, asigurarea comunicării cât necreacrea de impedimente artificiale ce ar împiedica comunicarea copilului cu părintele.

Concluzii

Lipsa utilizării resurselor digitale în cazul plecării copilului împreună cu părintele cu care i-a fost stabilit domiciliul poate afecta grav relaţia părinte-copil. Se menţine ca necesară asigurarea comunicării prin intermediul tehnologiilor informaţionale a copilului cu părintele care locuieşte separat în cazul în care aceasta nu va aduce daune intereselor superioare ale copilului.

Părintele cu care a fost stabilit domiciliul copilului este obligat să asigure comunicarea copilului cu celălalt părinte, dar în acelaşi sens să respecte drepturile copilului la viaţa privată. Însă, are şi dreptul de a supraveghea acţiunile copilului în mediul digital în eventualitatea în care ar putea fi afectată integritatea fizică şi psihică a copilului. De asemenea, trebuie de ţinut seama de capacităţile intelectuale şi fizice ale copilului. Copiii mici trebuie supravegheaţi, dar pe măsură ce cresc trebuie să li se respecte dreptul la intimitate.

În concluzie menţionăm că, pentru a fi asigurată comunicarea copilului cu celălalt părinte este necesar ca celălalt părinte să participe la asigurarea cu echipamente electronice, astfel încât asigurarea comunicării cu copilul să nu constituie o povară unică doar pentru un părinte. Însă, în cazul în care nu este posibilă deţinerea de tehnologii informaţionale din considerente economice este necesar de a asigura comunicarea prin alte metode, de exemplu prin intermediul trimiterilor poştale, cât şi prin stabilirea unui grafic de vizite a copilului de către părintele care locuieşte separat.

Referinţe bibliografice:

1. Cebotari V. *Dreptul Familiei. Manual.* Ed. a 3-a, rev. şi compl., Chişinău: S.n., Tipografia Reclama, 2014.

2. Codul Familiei Republicii Moldova, nr. 1316 din 16.10.2000. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova*, 26.04.2001, nr. 47-48. [citat 02.03.2022]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=122974&lang=ro#
3. Legea comunicaţiilor electronice, nr. 241 din 15.11.2007. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova,* 14.03.2008, nr. 51-54. [citat 02.03.2022]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=129118&lang=ro
4. Legea cu privire la informatică, nr. 1069 din 22.06.2000. În: *Monitorul Oficial al Republicii Moldova,* 05.07.2001, nr.73-74. [citat 02.03.2022]. Disponibil: https://www.legis.md/cautare/getResults?doc_id=129080&lang=ro#